

Brussel, 30 november 2015
(OR. en)

14718/15

**Interinstitutioneel dossier:
2013/0255 (APP)**

EPPO 47
EUROJUST 199
CATS 129
FIN 858
COPEN 334
GAF 53

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de Raad
nr. vorig doc.:	14280/15
Betreft:	Voorstel voor een verordening tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie - <i>Partiële algemene oriëntatie</i>

A. Achtergrond

Sinds de Raadszitting van oktober heeft het voorzitterschap voor het in hoofde genoemde dossier acht werkdagen in de Groep samenwerking in strafzaken (waaronder drie in een formatie "vrienden van het voorzitterschap") georganiseerd. De sfeer was zeer constructief. Hoofdonderwerp van de vergaderingen waren de artikelen 17-23, 28a (gedeeltelijk) en 36¹ van de ontwerpverordening. De artikelen worden hieronder voorgesteld met het oog op een akkoord in de Raadszitting van 3 december 2015.

¹ Zoals weergegeven in document 13467/15 EPPO 41 EUROJUST 186 CATS 103 FIN 722 COPEN 288 GAF 46.

B. Stand van zaken

I. Artikelen 17, 19, 20, 22a en 28a (2a, 2b en 2c)

De voorschriften in deze kernbepalingen, die in hoofdzaak kwesties in verband met de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie (EPPO) en de uitoefening daarvan betreffen, zijn herhaaldelijk besproken op deskundigenniveau. Over de algemene inhoud van deze bepalingen is inmiddels een consensus bereikt, maar voor een aantal eerder technische aspecten zijn intensieve besprekingen nodig geweest.

Het voorzitterschap wijst erop dat de genoemde bepalingen nauw met elkaar zijn verweven, en heeft daarom in de bevoegde groep voor de vijf artikelen een compromispakket opgesteld. Hoofddoel daarbij was een zorgvuldig evenwicht tussen de standpunten van de delegaties te vinden, en tegelijkertijd voor duidelijke en efficiënte regelgeving op dit gebied te zorgen.

De delegaties waren over het algemeen ingenomen met het compromispakket, dat tijdens gedetailleerde besprekingen op het niveau van de deskundigen, in het CATS en in bilaterale bijeenkomsten op een aantal punten is gewijzigd om de delegaties tegemoet te komen. In het licht van deze aanpassingen is het voorzitterschap van oordeel dat het compromis in zijn huidige vorm, zoals opgenomen in bijlage I bij deze nota, zou kunnen worden goedgekeurd door de delegaties.

II. Artikelen 18, 22 en 23

De artikelen 18, 22 en 23 bevatten belangrijke bepalingen over de territoriale en persoonlijke bevoegdheid van de EPPO en over het instellen en voeren van een onderzoek. De voorschriften zijn in detail geanalyseerd op het niveau van de deskundigen. Na de zeer constructieve besprekingen over deze bepalingen tijdens de afgelopen maanden, constateert het voorzitterschap dat de delegaties een akkoord hebben bereikt over de inhoud ervan.

III. Artikel 36

De bepaling betreffende de rechterlijke toetsing van besluiten van de EPPO (artikel 36) is herhaaldelijk op diverse niveaus besproken, met name door de ministers tijdens de informele ministeriële bijeenkomst in juli 2015. Volgens het voorzitterschap zien de meeste lidstaten in dit verband een beperkte rol weggelegd voor het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU). De besprekingen over de precieze reikwijdte van deze rechterlijke toetsing zijn complex, en kunnen pas worden voltooid nadat de onderhandelingen over de volledige tekst van de verordening zijn afgesloten en een duidelijk beeld is ontstaan van de besluiten die ter rechterlijke toetsing aan het HvJ-EU moeten worden voorgelegd. Deze bepalingen worden derhalve niet ter goedkeuring voorgelegd aan de Raad.

C. Vragen

Zoals hierboven uiteengezet, acht het voorzitterschap de tijd rijp om in de Raad overeenstemming te bereiken over de in de punten B.I en B.II genoemde artikelen, welke zijn opgenomen in de bijlagen 1 en 2 bij deze nota. De partiële algemene oriëntatie zal worden overeengekomen met dien verstande dat de tekst - met name met het oog op de samenhang - opnieuw zal worden gezien zodra alle hoofdstukken van de verordening zijn goedgekeurd (volgens het beginsel dat er geen akkoord is voordat er over alles een akkoord bestaat), en dat deze partiële algemene oriëntatie horizontale kwesties onverlet laat.

De ministers wordt bijgevolg verzocht:

- **in te stemmen met een partiële algemene oriëntatie met betrekking tot het compromispakket voor de artikelen 17, 19, 20, 22a en 28a(2a - 2c) zoals weergegeven in bijlage 1;**
- **in te stemmen met een partiële algemene oriëntatie met betrekking tot de bepalingen als opgenomen in bijlage 2;**
- **nota te nemen van de vooruitgang die is geboekt in de bespreking van het vraagstuk van de rechterlijke toetsing van besluiten van het Europees Openbaar Ministerie (bijlage 3).**

*Artikel 17***Materiële bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie**

1. Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd met betrekking tot strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, zoals [bij Richtlijn 2015/xx/EU bepaald en in nationaal recht overgenomen]², ongeacht of dezelfde criminele gedraging krachtens het nationale recht als een ander strafbaar feit zou kunnen worden gekwalificeerd.
 - 1a. Het Europees Openbaar Ministerie is eveneens bevoegd voor strafbare feiten die verband houden met de deelneming³ aan een criminele organisatie zoals bepaald in Kaderbesluit 2008/841/JBZ en overgenomen in nationaal recht, indien het zwaartepunt van de criminele activiteit van deze criminele organisatie het plegen van de in lid 1 bedoelde strafbare feiten betreft.
2. Het Europees Openbaar Ministerie is ook bevoegd voor andere strafbare feiten die onlosmakelijk verbonden zijn⁴ met criminele gedragingen die onder het toepassingsgebied van lid 1 vallen. De bevoegdheid met betrekking tot dergelijke strafbare feiten kan uitsluitend conform artikel 20, lid 3, worden uitgeoefend.

² Het deel tussen haakjes moet worden herzien wanneer de onderhandelingen over de PIF-richtlijn een akkoord hebben opgeleverd.

³ De volgende overweging moet worden toegevoegd: "*De term "strafbare feiten die verband houden met de deelneming aan een criminele organisatie" dient onder de in het nationale recht voorziene definitie te vallen overeenkomstig Kaderbesluit 2008/841/JBZ, en kan, bijvoorbeeld, het lidmaatschap of de organisatie en het leiderschap van een dergelijke criminele organisatie behelzen*".

⁴ De volgende overweging moet worden toegevoegd: "*Voor het efficiënt onderzoeken van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, kan, in bepaalde gevallen, worden vereist dat het onderzoek wordt uitgebreid naar andere strafbare feiten krachtens het nationale recht, indien deze onlosmakelijk verbonden zijn met een strafbaar feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt.*

De term "onlosmakelijk verbonden strafbare feiten" dient in het licht van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden beschouwd.

Zulks kan, bijvoorbeeld, het geval zijn voor strafbare feiten die werden gepleegd met als hoofddoel het creëren van de omstandigheden voor het plegen van het strafbaar feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt, zoals strafbare feiten die uitsluitend gericht zijn op het waarborgen van de materiële of wettelijke middelen om dat strafbaar feit te plegen of om de winst of het product daarvan te waarborgen."

3. *[De lidstaten stellen het Europees Openbaar Ministerie binnen ... in kennis van een uitgebreide lijst van de materiële bepalingen uit het nationaal materieel strafrecht die van toepassing zijn op de in Richtlijn 2015/xx/EU omschreven strafbare feiten.]*⁵

[...]Artikel 19

Melding, registratie en controle van informatie

1. De instellingen, organen, bureaus en agentschappen van de Unie en de krachtens het toepasselijke nationale recht bevoegde autoriteiten van de lidstaten melden het Europees Openbaar Ministerie zonder onnodige vertraging elke criminele gedraging ten aanzien waarvan het overeenkomstig artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen⁶.
- 1a. Indien een rechterlijke of rechtshandhavingsinstantie van een lidstaat een onderzoek opent met betrekking tot een strafbaar feit ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie krachtens artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen, of indien de bevoegde rechterlijke of rechtshandhavingsinstantie van een lidstaat op een bepaald moment na het openen van het onderzoek van oordeel is dat een onderzoek een dergelijk strafbaar feit betreft ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen, stelt die instantie het Europees Openbaar Ministerie daarvan zonder onnodige vertraging in kennis, zodat het kan beslissen of het overeenkomstig artikel 22a zijn evocatierecht zal uitoefenen.
- 1b. Het verslag bevat minstens een beschrijving van de feiten, met inbegrip van een beoordeling van de schade die is berokkend of wellicht zal worden berokkend, de mogelijke juridische kwalificatie, en eventuele beschikbare informatie over potentiële slachtoffers, verdachten en andere betrokkenen.

⁵ Dit lid moet verder worden uitgewerkt en naar de slotbepalingen van deze verordening worden verplaatst.

⁶ Er zou kunnen worden gedacht aan een overweging die als volgt luidt: "*De lidstaten moeten een systeem opzetten dat waarborgt dat informatie zo snel mogelijk aan het EPPO wordt gemeld. Het is aan de lidstaten om te beslissen of zij een rechtstreeks of een gecentraliseerd systeem wensen op te zetten*".

- 1c. Het Europees Openbaar Ministerie wordt ook overeenkomstig de leden 1 en 1a in kennis gesteld wanneer onmogelijk kan worden beoordeeld of aan de criteria van artikel 20, leden 2 en 3, is voldaan, of wanneer de instrumentele aard van het in artikel 20, lid 3, onder aa) bedoelde onlosmakelijk verbonden strafbaar feit moet worden beoordeeld.
2. De informatie die aan het Europees Openbaar Ministerie wordt verstrekt, wordt geregistreerd en gecontroleerd volgens zijn reglement van orde. De controle moet het mogelijk maken te beoordelen of er op basis van de overeenkomstig de leden 1 en 1a verstrekte informatie redenen zijn om een onderzoek te openen of het evocatierecht uit te oefenen.
3. Indien het Europees Openbaar Ministerie na controle besluit dat er geen redenen zijn om overeenkomstig artikel 22 een onderzoek te openen of overeenkomstig artikel 22a zijn evocatierecht uit te oefenen, wordt de reden voor dat besluit opgetekend in het case-managementsysteem.

Het Europees Openbaar Ministerie stelt de instantie die overeenkomstig lid 1 of lid 1a de criminele gedraging heeft gemeld, alsmede de slachtoffers van misdrijven en indien het nationale recht daarin voorziet, andere personen die de criminele gedraging hebben gemeld, in kennis van haar besluit.

4. Wanneer uit de informatie die het Europees Openbaar Ministerie ontvangt blijkt dat een strafbaar feit zou kunnen zijn gepleegd dat buiten zijn bevoegdheid valt, stelt het de bevoegde nationale autoriteiten daarvan zonder onnodige vertraging in kennis.

5. Het Europees Openbaar Ministerie kan verdere nuttige informatie opvragen waarover de instellingen, organen, bureaus en agentschappen van de Unie en bij de autoriteiten van de lidstaten beschikken⁷. De gevraagde informatie kan ook betrekking hebben op inbreuken die de financiële belangen van de Unie hebben geschaad, maar die overeenkomstig artikel 20, lid 2, niet onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, indien zulks essentieel is om verbanden te leggen met een criminele gedraging ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie zijn bevoegdheid heeft uitgeoefend. Deze informatie kan ook worden verzocht om het college in staat te stellen overeenkomstig artikel 8, lid 2⁸, algemene richtsnoeren uit te vaardigen inzake de interpretatie van de verplichting om het Europees Openbaar Ministerie in kennis te stellen van zaken die onder artikel 20, lid 2, vallen.

Artikel 20

Uitoefening van de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie oefent zijn bevoegdheid uit door overeenkomstig artikel 22 een onderzoek te openen, of door overeenkomstig artikel 22a te besluiten van zijn evocatierecht gebruik te maken. Indien het Europees Openbaar Ministerie besluit zijn bevoegdheid uit te oefenen, oefenen de bevoegde nationale autoriteiten hun bevoegdheid met betrekking tot diezelfde criminele gedraging niet uit.
2. Ten aanzien van onder artikel 17 vallende strafbare feiten waardoor de financiële belangen van de Unie schade ten belope van minder dan 10 000 EUR hebben geleden of dreigen te lijden, treedt het Europees Openbaar Ministerie uitsluitend op indien:
 - a) de zaak op het niveau van de Unie repercussies heeft die een onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie vereisen; of
 - b) ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Unie, of leden van de instellingen, ervan zouden kunnen worden verdacht het strafbare feit te hebben gepleegd.

⁷ Er zal een overweging worden toegevoegd om toe te lichten dat de regels voor registratie en controle in dit artikel van overeenkomstige toepassing zijn indien de ontvangen informatie betrekking heeft op een gedraging die een strafbaar feit zou kunnen vormen waarvoor het EPPO bevoegd is. Die overweging zal ook verduidelijken dat de lidstaten elke vorm van informatie aan het Europees Openbaar Ministerie mogen verstrekken. CZ stelt voor de volgende passage in een overweging toe te voegen: "Het doel van de controle is na te gaan of de informatie aantoont dat het Europees Openbaar Ministerie rekening houdend met de voorwaarden van de artikelen 17 en 18 bevoegd is."

⁸ Het is mogelijk dat in een latere fase een lichte aanpassing van artikel 8 moet worden overwogen, in het licht van artikel 19, lid 5, artikel 22a, lid 7, en artikel 28a, lid 2a.

Het Europees Openbaar Ministerie raadpleegt in voorkomend geval de bevoegde nationale autoriteiten of de organen van de Unie om te bepalen of aan de onder a) en b) vastgelegde criteria is voldaan.

3. Het Europees Openbaar Ministerie oefent zijn bevoegdheid niet uit met betrekking tot strafbare feiten die onder artikel 17 vallen, en verwijst de zaak overeenkomstig artikel 28a zonder onnodige vertraging door naar de bevoegde nationale autoriteiten, na met hen te hebben overlegd, indien:
 - a) de maximumstraf waarin het nationale recht voor een onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit voorziet, minder streng is dan de maximumstraf voor een in artikel 17, lid 2, bedoeld onlosmakelijk verbonden strafbaar feit;
 - aa) de maximumstraf waarin het nationale recht voor een onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit voorziet, gelijk is aan de maximumstraf voor een in artikel 17, lid 2, bedoeld onlosmakelijk verbonden strafbaar feit, tenzij dat laatste een belangrijke factor is geweest voor het plegen van het onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit; of
 - b) er reden is om aan te nemen dat de schade die de financiële belangen van de Unie hebben geleden of dreigen te lijden door een in artikel 17 bedoeld strafbaar feit, niet groter is dan de schade die een ander slachtoffer heeft geleden of dreigt te lijden.
4. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de bevoegde nationale autoriteiten zonder onnodige vertraging in kennis van elk besluit om zijn bevoegdheid al dan niet uit te oefenen.
5. Indien het Europees Openbaar Ministerie en de nationale vervolgingsinstanties van mening verschillen over de vraag of de criminele gedraging onder artikel 17, lid 1a, artikel 17, lid 2, artikel 20, lid 2, of artikel 20, lid 3, valt, beslissen de nationale autoriteiten⁹ die bevoegd zijn voor de toewijzing van vervolgingsbevoegdheid op nationaal niveau, wie voor het onderzoek van de zaak bevoegd is. De lidstaten bepalen welke nationale autoriteit zal beslissen over de toewijzing van bevoegdheid.

⁹ Er moet een overweging worden toegevoegd waarin wordt uitgelegd dat het concept "*nationale autoriteiten*" in deze bepaling verwijst naar rechterlijke instanties of andere onafhankelijke instanties die overeenkomstig het nationale recht bevoegd zijn om over bevoegdheidstoewijzing te beslissen.

[...]

Artikel 22a

Evocatierecht

1. Nadat het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 19, lid 1a, alle relevante informatie heeft ontvangen, beslist het zo snel mogelijk, en uiterlijk 5 dagen na ontvangst van de informatie van de nationale autoriteiten, over de eventuele uitoefening van zijn evocatierecht en stelt het de nationale autoriteiten daarvan in kennis. De Europees hoofdaanklager kan in specifieke gevallen een met redenen omkleed besluit nemen om de termijn met maximaal 5 dagen te verlengen, en stelt in dat geval de nationale autoriteiten daarvan in kennis.
- 1a. Gedurende die periode onthouden de nationale autoriteiten zich van elke beslissing krachtens het nationale recht die zou kunnen beletten dat het Europees Openbaar Ministerie zijn evocatierecht uitoefent.

De nationale autoriteiten nemen eventueel noodzakelijke dringende maatregelen overeenkomstig het nationale recht om ervoor te zorgen dat het onderzoek en de vervolging doeltreffend verlopen.
2. Indien het Europees Openbaar Ministerie via andere kanalen dan de in artikel 19, lid 1a, bedoelde informatie verneemt dat een onderzoek met betrekking tot een strafbaar feit waarvoor het bevoegd zou kunnen zijn, reeds door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat wordt gevoerd, stelt het deze autoriteiten daarvan onverwijld in kennis. Na overeenkomstig artikel 19, lid 1a, naar behoren in kennis te zijn gesteld, neemt het Europees Openbaar Ministerie een besluit inzake het al dan niet uitoefenen van zijn evocatierecht. Dat besluit wordt genomen binnen de in lid 1 bedoelde termijn.
3. Alvorens te beslissen over de uitoefening van zijn evocatierecht overlegt het Europees Openbaar Ministerie in voorkomend geval met de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat.
4. Indien het Europees Openbaar Ministerie zijn evocatierecht uitoefent, dragen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten het dossier over aan het Europees Openbaar Ministerie en onthouden zij zich van verdere onderzoeksdaden ten aanzien van dezelfde strafbare feiten.

5. Het in dit artikel omschreven evocatierecht kan worden uitgeoefend door een gedelegeerd Europees aanklager van een lidstaat wiens bevoegde autoriteiten een onderzoek hebben geopend met betrekking tot een onder artikel 17 of artikel 18 vallend strafbaar feit. Wanneer een gedelegeerd Europees aanklager de informatie overeenkomstig artikel 19, lid 1a, heeft ontvangen en overweegt zijn evocatierecht niet uit te oefenen, stelt hij de bevoegde vaste kamer daarvan in kennis via de Europees aanklager van zijn lidstaat, opdat de vaste kamer overeenkomstig artikel 9, lid 3a, een besluit zou kunnen nemen.
6. Indien het Europees openbaar ministerie heeft afgezien van de uitoefening van zijn bevoegdheid, stelt het de bevoegde nationale autoriteiten daarvan zonder onnodige vertraging in kennis. Gedurende de hele procedure stellen de bevoegde nationale autoriteiten het Europees Openbaar Ministerie in kennis van eventuele nieuwe feiten die het ertoe zouden kunnen brengen zijn eerdere beslissing te heroverwegen.

Het Europees Openbaar Ministerie kan na ontvangst van dergelijke informatie zijn evocatierecht uitoefenen, op voorwaarde dat het nationale onderzoek nog niet is afgerond en er nog geen inbeschuldigingstelling is ingediend bij en ontvangen door een rechtbank. Het besluit daartoe wordt genomen binnen de in lid 1 bedoelde termijn.

7. Indien het college, met betrekking tot strafbare feiten die voor minder dan 100 000 EUR schade berokkenen of dreigen te berokkenen aan de financiële belangen van de Unie, van oordeel is dat het, gezien de ernst van het strafbaar feit of de complexiteit van de procedure in de zaak in kwestie, niet nodig is een zaak te onderzoeken of te vervolgen op het niveau van de Unie, vaardigt het overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit op basis waarvan de gedelegeerd Europees aanklagers onafhankelijk en zonder onnodige vertraging kunnen besluiten de zaak niet te evoceren.

In deze richtsnoeren wordt met de vereiste precisie bepaald in welke gevallen zij van toepassing zijn, door het vaststellen van duidelijke criteria, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de aard van het strafbaar feit, de dringendheid van de situatie en de toezegging van de bevoegde nationale autoriteiten om alle vereiste maatregelen te treffen voor het verkrijgen van een volledige vergoeding van de aan de financiële belangen van de Unie berokkende schade.

8. Met het oog op de coherente toepassing van de richtsnoeren, stellen gedelegeerd Europees aanklagers de bevoegde vaste kamer in kennis van elk overeenkomstig lid 7 genomen besluit, en elke vaste kamer brengt jaarlijks bij het college verslag uit over de toepassing van de richtsnoeren.

[...]

*Artikel 28a*¹⁰

Verwijzingen naar en overdrachten van procesvoering aan de nationale autoriteiten

1. *Indien uit een onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie blijkt dat de onderzochte feiten geen strafbaar feit vormen waarvoor het op grond van de artikelen 17 en 18 bevoegd is, beslist¹¹ de bevoegde vaste kamer de zaak zonder onnodige vertraging naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen¹².*
2. *Indien uit een onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie blijkt dat niet langer aan de specifieke voorwaarden voor de uitoefening van zijn in artikel 20, leden 2 en 3, omschreven bevoegdheid wordt voldaan, beslist de bevoegde vaste kamer de zaak zonder onnodige vertraging en vóór aanvang van de vervolging voor nationale rechters, naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen.*

¹⁰ De Raad JBZ heeft op 9 oktober 2015 zijn brede steun uitgesproken voor de leden 1, 2, 3, 4 en 5. De aangebrachte wijzigingen zijn louter aanpassingen aan de rest van de tekst.

¹¹ Volgens het voorzitterschap hoort de beslissingsbevoegdheid van de kamer als bedoeld in de eerste alinea thuis in het artikel over de beslissingsbevoegdheden van de kamer (thans artikel 9, lid 3).

¹² Er moet een overweging worden toegevoegd waarin wordt verduidelijkt dat in het geval van een verwijzing door het EPPO de nationale autoriteiten de volledige bevoegdheid overeenkomstig het nationale recht behouden om het onderzoek in te stellen, voort te zetten of te seponeren.

- 2a. Indien het college, met betrekking tot strafbare feiten die voor minder dan 100 000 EUR schade berokkenen of dreigen te berokkenen aan de financiële belangen van de Unie, van oordeel is dat het, gezien de ernst van het strafbaar feit of de complexiteit van de procedure in de zaak in kwestie, niet nodig is een zaak te onderzoeken of te vervolgen op het niveau van de Unie, vaardigt het, in het belang van een efficiënt verloop van het onderzoek of de vervolging, overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit die de vaste kamer in staat stellen de zaak naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen.
- Met het oog op een coherente toepassing van de richtsnoeren brengt elke vaste kamer jaarlijks verslag uit aan het college over de toepassing van de richtsnoeren.
- Dergelijke verwijzingen omvatten eveneens alle in artikel 17, lid 2, bedoelde onlosmakelijk verbonden strafbare feiten waarvoor het Europees Openbaar Ministerie bevoegd is.
- 2b. De vaste kamer deelt alle besluiten om een zaak naar de nationale autoriteiten te verwijzen op basis van lid 2a mee aan de Europees hoofdaanklager. Zodra die informatie is ontvangen, kan de Europees hoofdaanklager binnen drie dagen de vaste kamer verzoeken haar besluit te herzien, indien hij van oordeel is dat dit noodzakelijk is in het belang van de samenhang van het verwijzingsbeleid van het Openbaar Ministerie. Indien de Europees hoofdaanklager lid van de betrokken vaste kamer is, oefent een van zijn plaatsvervaarders het recht uit om die herziening te verzoeken.
- 2c. Indien de bevoegde nationale autoriteiten de zaak niet overeenkomstig lid 2 of lid 2a willen overnemen binnen een termijn van ten hoogste 30 dagen, blijft het Europees Openbaar Ministerie bevoegd om vervolging in te stellen of de zaak te seponeren overeenkomstig de voorschriften van deze verordening.

3. *Indien het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 33, lid 3, een sepot overweegt, en indien de nationale autoriteit zulks verlangt, verwijst de vaste kamer de zaak onverwijld naar die nationale autoriteit.*
4. *Indien de nationale autoriteit ten gevolge op een verwijzing overeenkomstig lid 1, lid 2 of lid 2a, en artikel 20, lid 3, beslist een onderzoek in te stellen, doet het Europees Openbaar Ministerie het dossier aan die nationale autoriteit toekomen, ziet het af van verdere onderzoeks- en vervolgingsmaatregelen en sluit het de zaak.*
5. *Indien een dossier overeenkomstig lid 1, lid 2 of lid 2a, en artikel 20, lid 3, is overgedragen, stelt het Europees Openbaar Ministerie de betrokken instellingen, organen en instanties van de Unie alsmede, in voorkomend geval, overeenkomstig het nationale recht, de verdachte of beklaagde personen en de slachtoffers van de misdrijven, daarvan in kennis. De geseponeerde zaken kunnen ook naar OLAF of bevoegde nationale bestuurlijke of gerechtelijke autoriteiten worden verwezen voor invordering of andere administratieve follow-up.*

*Artikel 18***Territoriale en personele bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie**

Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd voor de in artikel 17 bedoelde strafbare feiten wanneer die feiten:¹³

- a) geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een of meer lidstaten zijn gepleegd, of
- b) zijn gepleegd door een onderdaan van een lidstaat, mits die lidstaat ter zake bevoegd is als de feiten buiten zijn grondgebied zijn gepleegd, of
- c) buiten de onder a) bedoelde grondgebieden zijn gepleegd door een persoon die op het tijdstip van de feiten onder het statuut van de ambtenaren of de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen viel, mits een lidstaat ter zake bevoegd is als de feiten buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

[...]

*Artikel 22***Instellen van onderzoeken en toewijzen van bevoegdheden
binnen het Europees Openbaar Ministerie**

1. Wanneer er overeenkomstig het toepasselijke nationale recht een redelijk vermoeden bestaat dat er een strafbaar feit wordt of is gepleegd dat onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt, stelt een gedelegeerd Europees aanklager in een lidstaat die overeenkomstig zijn nationale recht ter zake bevoegd is, onverminderd de voorschriften van artikel 20, leden 2 en 3, een onderzoek in en tekent hij dat op in het casemanagementsysteem¹⁴.

¹³ Deze bepalingen inzake bevoegdheid moeten uiteindelijk in beginsel identiek zijn aan de overeenkomstige bepaling inzake bevoegdheid in de richtlijn bescherming van de financiële belangen van de Unie (PIF-richtlijn).

¹⁴ De volgende overweging kan worden gezien: "*Het Europees Openbaar Ministerie dient ervoor te zorgen dat bij het opzetten van het casemanagementsysteem de noodzakelijke informatie van de gedelegeerd Europees aanklagers aan het Centraal Openbaar Ministerie wordt opgenomen.*"

2. Indien het Europees Openbaar Ministerie na controle overeenkomstig artikel 19, lid 2, besluit een onderzoek in te stellen, brengt het de autoriteit die de criminele gedraging overeenkomstig artikel 19, lid 1 of lid 1a, heeft gemeld, daarvan zonder onnodige vertraging op de hoogte.
3. Indien geen onderzoek is ingesteld door een gedelegeerd Europees aanklager, geeft de vaste kamer waaraan de zaak is toegewezen, onder de voorwaarden van lid 1 een gedelegeerd Europees aanklager opdracht een onderzoek in te stellen.
4. In de regel wordt een zaak ingeleid en behandeld door een gedelegeerd Europees aanklager uit de lidstaat waar zich het zwaartepunt van de criminele activiteit bevindt of, indien verscheidene met elkaar verband houdende strafbare feiten zijn gepleegd die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, de lidstaat waar de meeste van die feiten zijn gepleegd. Een gedelegeerd Europees aanklager uit een andere lidstaat die ter zake bevoegd is, kan alleen een onderzoek instellen of daartoe van de bevoegde vaste kamer opdracht krijgen¹⁵ indien een afwijking van de hierboven vermelde beginselen naar behoren wordt gemotiveerd, rekening houdend met de volgende criteria, in volgorde van prioriteit:
 - a) de gewone verblijfplaats van de verdachte of beklaagde;
 - b) de nationaliteit van de verdachte of beklaagde;
 - c) de plaats waar de grootste financiële schade is geleden.

¹⁵ Er moet worden gedacht aan een overweging bij artikel 9 om in een stand-byregeling voor de vaste kamers te voorzien in gevallen waarin nog geen vaste kamer is aangewezen.

5. Totdat een besluit tot vervolging overeenkomstig artikel 30 wordt genomen, kan de bevoegde vaste kamer in een zaak betreffende de bevoegdheid van meer dan één lidstaat en na overleg met de betrokken Europees aanklagers en/of gedelegeerd Europees aanklagers beslissen:
- a) een zaak opnieuw toe te wijzen aan een gedelegeerd Europees aanklager in een andere lidstaat;
 - b) zaken samen te voegen of te splitsen¹⁶ en in elke zaak de behandelende gedelegeerd Europees aanklager te kiezen;
- indien die besluiten in het algemeen belang van de rechtspraak zijn en in overeenstemming zijn met de in lid 4 vermelde criteria voor de keuze van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt.
6. Telkens als de vaste kamer een besluit neemt om een zaak opnieuw toe te wijzen, samen te voegen of te splitsen, houdt zij terdege rekening met de actuele stand van het onderzoek.
7. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de bevoegde nationale autoriteiten zonder onnodige vertraging in kennis van elk besluit om een onderzoek in te stellen.

¹⁶ De term "splitsen" zal worden toegelicht in een overweging, die als volgt zou kunnen worden geformuleerd: *"In beginsel krijgt een verdachte met slechts één onderzoek of vervolging door het EPPO te maken opdat de rechten van de verweerder optimaal worden gevrijwaard. Daarom moet de vaste kamer trachten procedures betreffende dezelfde verdachte samen te voegen/te combineren, maar kan zij daarvan afzien als dit in het belang is van de efficiëntie van het onderzoek of de vervolging. Als een strafbaar feit door verscheidene personen is gepleegd, dient de EPPO in beginsel slechts één zaak in te leiden en onderzoek te voeren naar alle verdachten samen. Als verscheidene gedelegeerd Europees aanklagers onderzoeken hebben ingesteld naar hetzelfde strafbare feit, moet de vaste kamer die onderzoeken in beginsel samenvoegen/combineren. De vaste kamer kan beslissen die procedures niet samen te voegen/te combineren of ze naderhand te splitsen indien dat in het belang is van de efficiëntie van het onderzoek, bijvoorbeeld als een procedure tegen één verdachte in een eerder stadium kan worden beëindigd, terwijl de procedures tegen andere verdachten nog moeten worden voortgezet of als de periode van voorlopige hechtenis van één van de verdachten zou worden verkort door de zaak te splitsen enz. Als verschillende vaste kamers belast zijn met de samen te voegen zaken, moeten de passende bevoegdheden en procedures in het reglement van orde worden vastgelegd. Ingeval de vaste kamer beslist een zaak te splitsen, moet zij bevoegd blijven voor de daaruit resulterende zaken."*

Voeren van het onderzoek¹⁷

1. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, kan overeenkomstig deze verordening en het nationale recht zelf onderzoeks- en andere maatregelen treffen, dan wel de bevoegde autoriteiten in zijn lidstaat daartoe opdracht geven. Deze autoriteiten zorgen er overeenkomstig het nationale recht voor dat alle instructies worden opgevolgd en treffen de maatregelen die hun zijn opgedragen. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, brengt via het casemanagementsysteem aan de bevoegde Europees aanklager en de vaste kamer verslag uit over alle belangrijke ontwikkelingen in de zaak, overeenkomstig het reglement van orde¹⁸.
2. Op ieder ogenblik tijdens het onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie nemen de bevoegde nationale autoriteiten overeenkomstig het nationale recht de dringende maatregelen die nodig zijn om een doeltreffend onderzoek te kunnen voeren, ook als zij niet specifiek handelen in opdracht van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt. De nationale autoriteiten stellen de behandelende gedelegeerd Europees aanklager zonder onnodige vertraging in kennis van de genomen dringende maatregelen.
3. De bevoegde vaste kamer kan op voorstel van de toezichthoudende Europees aanklager besluiten de zaak opnieuw toe te wijzen aan een andere gedelegeerd Europees aanklager in dezelfde lidstaat, als de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt
 - a) het onderzoek of de vervolging niet kan verrichten, of
 - b) nalaat de instructies van de bevoegde vaste kamer of de Europees aanklager op te volgen.

¹⁷ De volgende overweging wordt toegevoegd: "*Deze verordening laat de nationale stelsels van de lidstaten inzake organisatie van het strafrechtelijk onderzoek onverlet*".

¹⁸ De term "*belangrijke ontwikkelingen*" moet in een overweging worden toegelicht.

4. In uitzonderlijke gevallen kan de toezichthoudende Europees aanklager, na de goedkeuring van de bevoegde vaste kamer te hebben verkregen, een met redenen omkleed besluit nemen om het onderzoek zelf te voeren, hetzij door zelf onderzoeks- en andere maatregelen te treffen, hetzij door de bevoegde autoriteiten in zijn lidstaat opdracht daartoe te geven indien dit noodzakelijk blijkt in het belang van de efficiëntie van het onderzoek of de vervolging, op grond van één of meer van de volgende criteria:
- a) de ernst van het strafbare feit, met name in het licht van de mogelijke gevolgen ervan op het niveau van de Unie;
 - b) als het onderzoek betrekking heeft op ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Unie of leden van de instellingen;
 - c) in geval van het falen van het in lid 3 bedoelde mechanisme voor nieuwe toewijzing.

In dergelijke uitzonderlijke gevallen zorgen de lidstaten ervoor dat de Europees aanklager gerechtigd is onderzoeks- en andere maatregelen te bevelen of te vragen en dat hij alle bevoegdheden, verantwoordelijkheden en verplichtingen van een gedelegeerd Europees aanklager heeft overeenkomstig deze verordening en het nationale recht.

De bevoegde nationale autoriteiten en de gedelegeerd Europees aanklagers die betrokken zijn bij de zaak, worden zonder onnodige vertraging in kennis gesteld van het op grond van dit lid genomen besluit.

- [5. *Voor elke opsporing die op gezag van het Europees Openbaar Ministerie wordt uitgevoerd, gelden de regels inzake geheimhouding die zijn vastgelegd in de toepasselijke wetgeving van de Unie. De personen die deelnemen aan of bijstand verlenen voor de taken van het Europees Openbaar Ministerie zijn gebonden aan geheimhouding in de zin van het toepasselijke nationale recht.*]¹⁹

¹⁹ Dit lid moet worden overgebracht naar de bepalingen betreffende geheimhouding in artikel 64 van het oorspronkelijke Commissievoorstel.

Artikel 36

Rechterlijke toetsing voor het Hof van Justitie van de Europese Unie

1. Alleen de door de Europees aanklager op basis van de artikelen [...] ²⁰ genomen procedurele maatregelen worden voor het Hof van Justitie van de Europese Unie getoetst overeenkomstig artikel 263 van het Verdrag.
2. Onverminderd artikel 267 van het Verdrag zijn de rechtbanken van de lidstaten bevoegd voor het toetsen van andere procedurebesluiten die het Europees Openbaar Ministerie in de uitoefening van zijn functies neemt, overeenkomstig de voorschriften en procedures in het nationale recht.

²⁰ Het voorzitterschap is van mening dat dit minstens artikel 30, lid 2, dient te behelzen.